

[Erlendsson.]

nisteriers udgifter — for at nævne et par eksempler.

Endvidere er der sket en væsentlig udvidelse af seruminstitutternes rettigheder. Ifølge de nugældende bestemmelser i apotekerlovens § 72 er kun undtaget de sera, vacciner og andre bakteriologiske præparater, der fremstilles på statens seruminstitutter. Det er nu udvidet til produkter, der forhandles af institutterne, ligesom udtrykket „bakteriologiske præparater“ er erstattet af udtrykket „biologiske lægemidler“. Dette udtryk må ligesom så meget andet i lovforslaget siges at være noget diffust og må rent umiddelbart tænkes at omfatte ethvert lægemiddel, der ikke er fremstillet ad syntetisk vej.

Konklusionen må være, at også seruminstitutterne underkastes sundhedsstyrelsens kontrol, hvis ønsket om skærpet kontrol fastholdes på samme måde og efter samme retningslinjer som privatejede lægemiddelfremstillere.

§§ 22-24 angiver de prisbestemmelser, der er indeholdt i den bestående apotekerlovs §§ 78 og 79. I apotekerlovsudvalget er dette problem ikke færdigdiskuteret, men henvist til det endnu arbejdende økonomiske specialstudvalg. Især finder jeg lovforslagets § 22, stk. 2, der angår 8 års reglen, uheldig, idet prisansættelsen for apoteks fremstillet medicin forudsættes anvendt i henhold til medicintaksten. Da medicintaksten er opbygget på et mere end 50 år gammelt grundlag, som intet har med driftsøkonomiske principper at gøre, må dette af medicinindustrien med rette føles helt urimeligt.

Endelig må spørgsmålet om reklame for lægemidler, der omhandles i kapitel 6, kort berøres. Dette emne har jo i de senere år givet anledning til en hel del debat både i befolkningen og blandt de specielt berørte i sundhedssektoren. Sundhedsstyrelsen har taget emnet op og nedsat et udvalg, der bl. a. drøfter muligheden af en eventuel statsinformation.

Kritikken, der ikke har været ganske uberegtiget, har dog også medført et glædeligt initiativ, idet de tre medicinproducerende organisationer, MEFA, Foreningen af danske Medicinfabrikker, MEDIF, Medicinimportforeningen, og Danmarks Apotekerforening i fællesskab er gået i gang med at løse

informationsproblemet ved et aftalt selvjustitsprogram. Det er besluttet at udgive et lægemiddellkatalog omfattende samtlige de i Danmark i handelen værende lægemidler med en uafhængig redaktionskomité. Efter planen skulle første udgave foreligge i slutningen af dette år. Komiteen består af professor, dr. med. Erik Jacobsen, overlæge Klaus Jensen og apoteker Jørgen Buur, den tidligere chef for sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium.

Endvidere er der oprettet et uafhængigt nævn for medicinsk informationsmateriale, der skal hindre, at medicininformation og reklamemateriale, der tilgår medicinalpersoner, er vildledende eller lover mere, end der kan holdes. Dette uafhængige nævn har som formand professor, dr. jur. Mogens Koktvedgaard. Der må næres begrundet håb om, at dette initiativ vil klare bestående mangler i lægemiddelinformationen, således at et bekesteligt statsligt system vil kunne undgås.

Endelig vil jeg spørge regeringen: hvorfor ikke lægge loven tættere op til de fælles EF-bestemmelser, eller er der slet ikke tænkt på det? En revision af lovforslaget med et sådant sigte, før det forelagdes folketinget, ville dog have været naturlig for netop denne regering, og på mange områder ville loven ikke blive ringere af det.

Mit parti har, som man kan forstå, mange indvendinger mod lovforslaget i den foreliggende form. Vi anbefaler en grundig udvalgsbehandling.

Karlskov Jensen (V):

Det foreliggende lovforslag bygger på en kommissionsbetænkning, sådan som det er blevet nævnt. Kommissionen har jo igen haft en nordisk betænkning som grundlag, og samtidig har det været sådan, at man har taget et vist hensyn til det EF-direktiv, der foreligger, og at der altså også er foretaget en justering i den forbindelse.

Vi er nok formentlig alle sammen enige om, selv om der kan være mange enkeltheder, vi ikke er enige om, at der må være en forsvarlig og stadig ajourført kontrol med alle lægemidler og medicinske præparater. Derfor bygger lovforslaget naturligvis også — sådan som den hidtil gældende lov — på, at virksomheder og personer, der er beskæftiget med fremstilling, salg eller opbevaring af